

Република Србија

УПРАВНИ СУД

Одељење у Нишу

П-1 У. 11851 /11

09.02.2012.године.

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Николе Динића, чланова већа, са судијским помоћником Небојшом Стојановићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., Ул., коју заступа пуномоћник Мирослав Јанковић, адвокат из Ниша, Ул. Војводе Вука бб, лок.3, ради поништаја решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Београд 02/1 број 203832 од 27.08.2011. године, у предмету пензијском, у нејавној седници већа, одржаној дана 09.02.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

I. Тужба СЕ ОДБИЈА.

II. ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова овог управног спора.

Образложење

Оспореним решењем туженог одбијена је жалба тужиље коју је поднела против привременог решења Републичког фонда за пензијско и

инвалидско осигурање, Филијале у Нишу број Д 116259 од 01.07.2011. године, којим решењем је А.А. утврђено право на старосну пензију од 01.11.2010. године у месечном износу од 47920,80 динара за навршени пензијски стаж који износи 34 године, 04 месеца и 26 дана, и уз обрачун исплаћених износа пензије по привременом решењу бр.116259 од 10.11.2010. године које се овим решењем замењује.

У тужби, коју је тужила поднела Управном суду дана 28.10.2011. године, оспорава законитост решења туженог због непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да је радни стаж од 34 године 04 месеца и 26 дана, како је утврдио орган, не одговара радном стажу уписаном у радној књижици, односно да јој је радни стаж смањен за 09 месеци и 10 дана. Указује да је за недостајући радни стаж од стране послодавца, код кога је стаж остварила, уредно уплаћивао доприносе. Као доказ ових тврдњи позива се на М4 образац за 1975 и 1976 годину, потврде послодавца Б.Б. о обављеном лекарском стажу и споразум о обављању лекарског стажа. Код наведених доказа, сматра да је погрешан став туженог органа када непризнавање радног стажа за 1975 и 1976.годину заснива на чињеници да подаци нису регистровани у матичној евиденцији запослених. Предлаже Управном суду да тужбу уважи, оспорено решење туженог поништи и предмет врати на поновно одлучивање, као и да јој надокнади трошкове овог управног спора према стављеном трошковнику.

У одговору на поднету тужбу тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио је да се тужба одбије као неоснована.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета, Управни суд налази да је правилно одлучио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу

тужиле изјављену против првостепеног решења број 181.6-2 00080/11 од 01.07.2011. године. У поступку који је претходио доношењу оспореног решења утврђено је да је тужилца, дана 03.11.2010.године, поднела првостепеном органу, захтев за признавање права на старосну пензију. Првостепени орган је одлучујући по захтеву тужилце за утврђивање права на старосну пензију од 03.11.2010. године, донео привремено решење број 181.1-1 02349/10 од 10.11.2010. године којим се тужилци утврђује право на старосну пензију за пензијски стаж од 33 године 04 месеца и 25 дана. Против овог решења тужилца је изјавила жалбу, коју је тужени орган решењем 02/1 беој 203832 од 05.05.2011. године одбио и истовремено наложио првостепеном органу да имајући у виду накнадно регистроване податке у матичној евиденцији донесе нову одлуку. У извршењу налога, првостепени орган доноси привремено решење 01.07.2011. године којим замењује своје решење од 10.11.2010. године и истовремено тужилци утврђује право на старосну пензију, налазећи да је дошло до промене података у матичној евиденцији осигураника у односу на навршени пензијски стаж који сада износи од 34 године 04 месеца и 26 дана, уз образложење да је решење привремено до утврђивања података о стажу и заради за део 75. и 76. године и зараде за 2010. годину.

Одредбом члана 44. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Сл. гласник РС“ број 34/03..... 101/10), прописано је да пензијски стаж на основу кога се стичу и остварују права из пензијског и инвалидског осигурања обухвата време које се рачуна у стаж осигурања и посебан стаж према одредбама овог закона и време које је, као стаж осигурања и посебан стаж, рачунато у пензијски стаж према прописима који су били на снази до дана ступања на снагу овог закона, а одредбом члана 85. став 1. истог Закона прописано је да пензијски стаж и зараде, накнаде, уговорне накнаде, односно основице осигурања, као и друге чињенице од утицаја на стицање и утврђивање права, осим налаза, мишљења и оцене органа вештачења, узимају се у обзир при остваривању права из пензијског и инвалидског осигурања, на основу података утврђених у матичној евиденцији.

Како је у поступку пред првостепеним органом утврђено да у матичној евиденцији активних осигураника не постоје регистровани подаци о пензијском стажу тужиље за време од 09 месеци и 10 дана за период 01.04.1975 до 17.10. 1975. године и од 02.11.1975. до 09.02.1976. године, то правилно закључује тужени орган да се тај период не може рачунати тужиљи у навршени пензијски стаж све док се исти не евидентирају у матичну евиденцију, а са којих разлога је првостепени орган и донео привремено решење.

Наводи тужбе којима се побија законитост оспореног решења, по оцени суда, нису од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари, при чему су исти већ били истицани у жалби и као такви били предмет правилне оцене туженог органа, због чега нису посебно образлагани овом пресудом, а пријаве података за утврђивање стажа осигурања и зараде (Образце М-4), потврде и други докази на које тужилац указује у тужбу, по схватању суда не значе сами по себи да су подаци из истих прихваћени и унети у матичну евиденцију. Тужилац исте, са новим захтевом, може приложити управном органу ради признавања својства осигураника за тај временски период.

Управни суд је, овај спор решио без одржавања расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да предмет спора не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања обзиром да се тужбом оспорава законитост решења туженог у делу који се односи на повреде правила поступка, погрешну оцену доказа и погрешну примену материјалног права, а што је овај суд могао да цени на основу стања списка предмета без одржавања јавне расправе.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у ставу првом диспозитива ове пресуде.

Разматрајући захтев тужиље да јој тужени орган надокнади

трошкове овог управног спора, Суд је, с обзиром да тужила није успела у спору, сагласно одредби члана 148. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.125/04 и 111/09), чија је сходна примена прописана чланом 74. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09), одлучио као у ставу другом диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана: 09.02.2012.године, II-1 У. 11851/11

Записничар
Небојша Стојановић,с.р.

Председник већа-судија
Деса Симић,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БЂ